

11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2022

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΣ' (ΙΑ' ΛΟΥΚΑ)

«Τῶν ἁγίων προπατόρων». Δανιὴλ ὀσίου τοῦ στυλίτου. Λουκᾶ τοῦ νέου (†980). Λεοντίου ὀσίου τοῦ ἐν Ἀχαΐα (†1452).

Ἦχος α'. Ἐωθινὸν δ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν $\frac{4}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{4}{9}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν $\frac{4}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{4}{9}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Τ ου λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων

και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω

μα $\frac{4}{9}$ α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με

νος τω κο σμωτηνζωην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
 δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη
 βα σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε
 φι λα αν θρωω πε

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῶν Προπατόρων.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Προπατόρων, ἀπολυτίκιον, ἦχος Δι-Θ.

Εν πι ι στει τς Προ πα το ρας ε δι και αι ω
 σας την εξ Ε θνων δι αυ των προμνηστευ σα με νος Εκ
 κλη σι ι ι ι ι ι αν καυ χων ται εν δο ξη οι
 Α α γι οι ο τι εκ σπερ ματος αυ των υ παρ
 χει καρ πος ευ κλε ης η α σπο ρως τε κσ σα σε ταις
 αυ των ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος σω στοντας
 ψυ χας η μω ω ων

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Κε-Θ

Τον τα φον σου Σω τηρ ζρα τι ω ται τη ραν τες νε
κροι τη ασ τρα πη του ο φθε ντος Αγ γε λδ ε
γε νο ντο κη ρυ υτ το ντος Γυ ναι ξι την α
να α στα σιν Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας
κα θαι ρε την σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να στα
ντι εκ τα φκαι μο νω Θε ω η μων
Δόξα.

Σταν ρω προ ση λω θεις ε κου σι ως οι κτιρ μον εν
μνη μα τι τε θεις ως θνη τος ζω ο δο τα το
κρα τος συ νε ε τρι ψας δυ να τε τω θα
να α τω σου σε γαρ ε ε φρι ξαν οι πυ λω ροι
οι του Α δου συ συν η η γει ρας τς απ αι ω
νος θα νοντας ως μο νος φι λανθρωπος
Και νυν. Θεοτοχίον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Του Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε

σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
 δικαι ος Δα βιδ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ουρα
 νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ο ξα τω ε νοι
 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου
 δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κς
 σδ

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
 Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Γυ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι
 αι και αγ γε λι κην ο πα σι αν θε α σα α με ναι
 ε τρε μον ο τα φος ε ξη στρα πτε ζω ην το θα αυ
 μα κα τε πλητ τεν αυ τας δι α του το α πελ θου
 σαι τοις μα θη ταις ε κη ρυττον την ε γε ρσιν τον Α δην
 ε σκυ λευ σε Χρι στος ως μο νος κρα ται ος και δυ να
 τος και φθα ρεν τας συ νη γει ρε παν τας τον της κα τα
 κρι σε ως φο βον λυ σας δυ να α μει Σταυρου

Δόξα.

E τω Σταυρω προσηλωθεις η ζωη των απαν
των και εν νεκροις λογισθεις ο αθανατος Κυριος
ανεστης τριημερος Σωτηρ και ηγειρας Αδαμ
εκ της φθορας δια του τοιαιδυναμειτων ουραν
ων εβωων σοι Ζωοδοτα δοξα τοις σοις πα
θημασι Χριστε δοξα τη Αναστασει σου
δοξα τη συγκαταβασει σου μομφι λαανθρωωπε

Και νυν. Θεοτοκίον.

Τον τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος Κε-θ

Mαρια το σεπτον του Δεσποτου δοχειον
ναστησον ημας πεπτωκοτας εις χαος
νης απογνωσεως και πταισμάτων και
θλιψεων συγαροπεεφυκασαμαρτωλωνσωτη
ρια και βοηθεια και κραταια προστασια
και σωζεις τους δουλους σου

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̄ ᾱ — Κε ρ

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Τω ω ω ων Α α γγε ε ε λω ων ο δη η
η μος κα τε πλα γη ο ρω ω ων σε ε εν νε ε
κροι οι οις λο γι σθε ε ε ε ντα τθ θα να
τθ δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν
κα θε λο ο ο ο ντα και αι συν ε ε α αυ
τω το ον Α δαμ ε γει ει ρα α α ντα
και εξ α δθ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σα α α α ντα

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

T ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα ^υ₉ συμ πα θως

τοιους δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι

κιρ να α α α τε ^υ₉ ο ο α στρα α α πτων ^{ν'}₂₂

εν τω τα φω α α γγε ε λος ^{ν'}₂₂ προ σε φθε ε γγε ε

το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ροις ^υ₉ ι ι δε

τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η

η τε ^υ₉ ο Σω τη η η ροι γαρ ε ξα νε ε ε στη η τξ

μνη η η μα α α τος ^υ₉

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ ^υ₉

A ι ι α αν προ ω ω ι ^υ₉ μν ρο

φο ο ροι ε δρα α μον ^{ν'}₂₂ προς το μνη η μα α

σθ ς ς θρη νο λο γσ ς ς ς σαι ^υ₉ αλλ ε πε

στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και

ει ει ει ει πε ^υ₉ θρη η νθ ο ο και αι ρος πε

ε παυ ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει
ει παα α α τε

Eυ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Mυ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι
αι αι κες με τα μυ ρων ελ θσ ς ς σαι προ ος
το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ε νη
χσ ς ντο Α γγε ε ε λσ προς αυ τας φθε γγο
με ε ε νσ τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω
ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος
γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ μνη η η μα α α α
τος

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο ο σκυ υ νϛ ϛ ϛ με εν Πα τε

ε ε ρα²² και τον τϛ τϛ Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνεε ε ευ μα⁹ τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

ϛ σι ι ι α²² συν τοις Σε ε ρα α φιμ²² κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος⁹

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α α ει²² και εις τϛς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην⁹

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κϛ ϛ ϛ

σα²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θεε ε ε νε⁹ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α²² α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες⁹ ρευ σα ντα α ζω ω ης²²

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε⁹ ο εκ

σϛ ϛ ϛ σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρωω ω ω πος

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ϑ ι ι α Α
λλη λϑ ϑ ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε
ε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ϑ ι ι α Α
λλη λϑ ϑ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο
ο ο ος

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

T ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τϑ θα να α
τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δϑ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυροφοοροι γυναικες μετα μυρων
ελθσαι προς το μνημα σου Σωτηρ εν η χραν
το Αγγεελα προσευτα ασφθεγγο με εντι με
τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε ως Θεος
γαρ εξα νεεστη τμνη η μαατος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι

Προσκυνεμεν Πατεερα και τον τδδτδ
Υιο οντε και το Ααγιον Πνευμα την αγιι
αν Τριααδα εν μι αατη ουσι ια συντοις
Σερα φειμ κραζοντες το Ααγιος Αγιος Α
γιος ει Κυριιε

Και νυν και αι και εις τδς αιωναστων
αιωνων αμην

Ζωοδοοτην τε κδδσαελυτρωσω Παρ
θεενε τον Αδαμα αμαρτιας χαρμονην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
 ζω ης ^{ν'}_{ζζ} ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ_ϑ ο εκ σσ σαρκω θεις
 Θε ος και αν θρω ω ποσ ^υ_ϑ

A λλη λσ ï α A λλη λσ ï α ^{ν'}_{ζζ} A λλη λσ
 ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ_ϑ (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λσ ï α A λλη λσ ï α ^{ν'}_{ζζ} A λλη
 λσ σ ï ï α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^υ_ϑ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος α'.

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα ϕ

Ἀντίφωνον Α

E ν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου των ο
 δυ νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ζω ^π_ϑ

T οισ ε ρη μι κοις α παυ στος ο θει ος πο θος εγ
 γι νε ται ^Δ_{δζ} κοσμου ου σι του μα ται αι ου εκ το ος ^π_ϑ

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι **Δ** και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
αι ω νων α μην **Δ**

Α γι ω Πνευμα τι τι μη και δο ξα ωσ περ Πα
τρι προ πει α μα και Υι ω **π** δι α του το α σω
μεντη τρι α δι μο νο κρα το ρι α **π**

Ἀντίφωνον Β΄

Ε ις τα ο ρη των σων υ ψω σας με νο μων **Δ** α
ρε ταις εκ λαμπρυνον ο Θε ος ι να υ μνω σε **π**

Δ ε ξι α σου χει ρι λα βων συ Λο γε φυ λα ξον
με φρουρησον **Δ** μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ τι
ας **π**

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι **Δ** και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
αι ω νων α μην **Δ**

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις και νου ργει

ται Δ ₃₂ πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον Π ₉ ι σο σθε
νε ες γαρ ε στι Πατρι και Λο γω Π ₉

Ἀντίφωνον Γ'

Επι τοις ει ρη κο σι μοι ο δευ σω μεν εις
τας αυ λα ας του Κυ ρι ι ου Δ ₃₂ ευ φρανθη μου το πνευμα
συ γχαι ρει η καρ δι α Π ₉

Επι οικον Δα βιδ φο βοσ με γας ε κει γαρ
θρο νων εκ τε θεν των Δ ₃₂ κρι θη η σον ται α πασαι
αι φυ λαι της γης και γλω σσαι Π ₉

χ **Δ**ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι Δ ₃₂ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην Δ ₃₂

Αγι ω Πνευ μα τι τι μην προ σκυ νησιν δο ξαν
και κρα τος Δ ₃₂ ως Πα τρι τε α ξι ον και τω Υι ω ω δει προ
σφε ρειν Π ₉ μο νας γα ρε στιν η Τρι ας τη φυ υ σει αλλ
ου προ σω ποις Π ₉

Τὸ Προκείμενον.

Nυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω ^Δ

Στίχος α'. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

Nυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω ^Δ

Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Nυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι εν

σω τη ρι ω πα ρη σι α α σομαι εν αυ τω ω ω ω ^π

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος ^Δ Δι - θ

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Aι νε σα α τω πνο η η η ^ζ πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον ^Δ

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Δ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κεδ' 1-12).

Τῆ μιᾷ τῶν σαββάτων ὀρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **Καὶ** ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτάς· **Τί** ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστι ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. **Καὶ** ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. **Καὶ** ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθῶνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, ***** τὸν μόνον ἀναμάρτητον. ***** Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν ***** καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ***** ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. ***** σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ***** ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, ***** τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. ***** Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν ***** τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. ***** ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ ***** χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. ***** Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ***** ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. ***** Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, ***** θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σ^Δ και κα τα το πλη θος
των οικτιρωμων σ^ε ε ξα λειψον το α νο μη μα μ^ε

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μ^Δ και α πο της α μαρ τι ας μ^ε κα θα ρισον
με^ε

Οτι την α νο μι αν μ^Δ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μ^ε ε νω πι ον μ^ε ε στι δι α παν
τος^Δ

Σοι μο νω η η μαρ τον^Δ και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ^ε ε ποι οι η σα^ε ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σ^Δ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε^ε

Ιδ^ε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη^Δ και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μ^ε

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σθ ε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ ε

I δσ ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σθ ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι
Ὁ ἀ' χορός.

E ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα χ ε

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
να

A πο ψρε ψον το προ σω πον σα α πο των α
μαρ τι ων μη και πα σαςτας α νο μι ας μη ε ξα λει
ψον

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
μη

M η α πορ ρι ψης με α πο τσ προ σω πσ σα και
το Πνευ μα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μη

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σα και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δος σα και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσ σι

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μη α γαλ λι α σε ται η γλω σσα μη την

δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το

στομαμα ναγγελει την αινεσινσθ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θυσιατω θεω πνευμα συντετριμενον

καρδιαν συντετριμενην και τεταπεινωμενην

ο θεος ουκ εξουδενωσει

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευδοκια

στηνσινσθ και οι κοδομηθητω τα τειχη Ιε

ρσ σαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ

νης αναφοραν και ο λοκαυτωματα

Τοτε ανοισθσιν επι το θυσιαστηριον

σμοσσχς και ελεησον με ο θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις ἐλεήμονε

ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐγκλημάτων

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-

νων Ἀμήν. Ταῖς τῆς Θεοτοκοῦ πρεσβείαις ἐλε-

ήμονε ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐγκλημα-

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ἐξαλειψόντο ἀνομήματά μου

Ανάστας ὁ Ἰησοῦς ἀποτομήσας τὰ φάρκα-

θῶς προείπεν ἐδώκεν ἡμῖν τὴν αἰωνίαν

ζωήν καὶ μέγα ἔλεος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ

Πνεύματι ἁγίῳ καὶ ἐκπορευομένῳ

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μς

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ β΄ τοῦ Ἱεράρχου.

Ῥδὴ α΄. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ῥχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χορός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσία ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγῆ· χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσοῦ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν τῶν προπατόρων, οἷ ἡ ἀκροστιχίς·
Πατράσιν αἶνον εἰκότως νῦν εἰσφέρω. Ἰωσήφ.
Ῥδὴ α΄. Ῥχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν, πρὸ Νόμου καὶ ἐν Νόμῳ ἐκλάμψασι, καὶ τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, Κύριον καὶ Δεσπότην γνώμη ὀρθῇ, τεθεραπευκόσι, καὶ ἀδύτου φωτισμοῦ, νῦν ἀπολαύουσιν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄδὰμ τὸν πρῶτον τιμήσωμεν, χειρὶ τετιμημένον τοῦ κτίσαντος, καὶ πάντων ἡμῶν Προπάτορα, ἤδη γεγεννημένον καὶ ἐν σκηναῖς, ταῖς ἐπουρανίαις, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν ἀναπαυόμενον.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν Ἄβελ δῶρα προσάγοντα, ψυχῇ εὐγενεστάτῃ προσήκατο, ὃ

πάντων Θεὸς καὶ Κύριος· τοῦτον δὲ μαιφόνῳ πάλαι χειρί,
τεθανατωμένον, ἀνεκόμισε πρὸς φῶς, ὡς θεῖον Μάρτυρα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥητῶν ἐνθέων ἀκούσωμεν, βοώντων τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν·
ἰδοὺ γὰρ Σπηλαίῳ τίκτεται, Κόρης ἐξ ἀπειράνδρου· οὗ τὸν
φρικτὸν, τόκον προμηνύει, Ἀστρολόγοις ὁ ἀστὴρ ἐπιφαινόμενος.

Ῥδὴ γ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ
συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσὸν με ἐξ ὕψους
δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου
σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸς μου ὑπάρχων Ἄγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ
καταβῆναι πρὸς με ἠυδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως,
τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν
ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς
συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς
Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς
ἀφθαρσίαν ἠμφίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρί, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ
παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ,
φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην
τὸ ἄστεκτον.

Τῶν Προπατόρων. Ῥδὴ γ΄.

Ἦχος α΄. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄδεται ἐν κόσμῳ, τὸ τοῦ Σῆθ πρὸς τὸν Κτίστην διάπυρον· ἐν γὰρ
ἀμέμπτῳ πολιτεία, καὶ ψυχῆς διαθέσει, αὐτὸν ὄντως ἐθεράπευσε·
καὶ νῦν ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων βοᾷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στόματι καὶ γλῶσση, καὶ καρδίᾳ Ἐνὼς ὁ θαυμάσιος,

ἐπικαλεῖσθαι θεοφρόνως, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, Θεὸν ἤλπισεν ἐν πνεύματι· καὶ εὐαρέστως βιώσας ἐν γῆ, κλέος ἀπηνέγκατο.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰερολογίαις, ἱεραῖς τὸν Ἐνὼχ μακαρίσωμεν· εὐαρεστήσας γὰρ Κυρίῳ, μετετέθη ἐν δόξῃ, ὀφθεις κρείττων καθὼς γέγραπται, θανάτου οἶα Θεοῦ πεφυκώς, δοῦλος γνησιώτατος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν ἡ προσδοκία, τῶν Ἐθνῶν ἐκ Παρθένου προέρχεται· καὶ Βηθλεὲμ τὴν κεκλεισμένην, ὑπανοίγει προσφόρως, Ἐδὲμ Λόγον σωματούμενον, εἰσδεδεγμένη καὶ φάτνη σαρκί, ἐπανακλινόμενον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος α΄. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἄδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· *Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστὲ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ηὐδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· *Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β΄.

Εἰς δρόσον τοῖς Παισί, τὸ πῦρ μετεβάλλετο ὁ θρῆνος εἰς χαρὰν, ταῖς Γυναίξιν ἐνηλλάττετο. Ἄγγελος γάρ, ἐν ἀμφοτέροις διηκόνει τοῖς θαύμασι, τοῖς μὲν, εἰς ἀνάπαυσιν μεταποιήσας τὴν κάμινον, ταῖς δέ, τὴν ἀνάστασιν καταμηνύσας τριήμερον. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δι-θ

Ε ις δροσον τοις Παισι το πυρ μετεβα αλ λε
το ο θρηνος εις χανταις Γυναι ξιν ενηλ λα α τε
το Αγγελος γαρ εν αμφοτεροις διηκονει
τοις θαυμασι τοις μεν εις αναπαυσιν μεταποι
ησαστην κα αμινονταις δε την αναστασιν κα
τα μη νυσαστρι η ημερον ο αρχηγος της
ζωης η ημων Κυριε δο ο οξα σοι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν προπατόρων.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφω οὐσία
θωρακισθέντες, τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ πυρὸς
ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεὸν
ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς
τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἧς πάλαι ἔλαβον πείραν Αἰγύπτιοι
πολεμοῦντες, καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπης ἡμᾶς, καὶ
καταπίη ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ σατὰν ὁ μισῶν ἡμᾶς·
ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ
τῶν Παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε,
καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης
κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς
ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δανιήλ τοῦ Στυλίτου. (†490)

Στίχ. Καὶ γήινον πᾶν, ἀλλὰ καὶ γῆν ἐκκλίνων,
Οἰκεῖ Δανιήλ πρὶν στυλον, καὶ νῦν πόλον.

Ἐνδεκάτῃ Δανιήλ στυλοβάμων εὗρατο τέρμα.

Οὗτος γέγονεν ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου βασιλέως τοῦ Μακέλλη, ἀπο Μεσοποταμίας ὀρμώμενος, ἐξ ἐνορίας Σαμοσάτων, ἐκ κώμης Μαρουθᾶ καλουμένης, ἐκ πατρὸς Ἡλία καὶ μητρὸς Μάρθας ἀποτεχθεὶς. Μετὰ δὲ τὸν πέμπτον χρόνον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, παρὰ τῶν γεννητόρων ἐν τινι εἰσῆχθη Μοναστηρίῳ, καὶ ἐν τῇ ἀσκητικῇ πολιτείᾳ διέπρεψε. Καὶ παρεγένετο πρὸς τὸν ὄσιον Συμεὼν τὸν Στυλίτην, ἥδη προκόψας ἐν τῇ ἀσκήσει, καὶ παρ' αὐτοῦ εὐλογήθη. Κατὰ δὲ θείαν ἀποκάλυψιν, ἤλθεν ἐν τοῖς τῆς Θράκης μέρεσι, πλησίον τοῦ Βυζαντίου, ἐν τῷ Ἀνάπλω· ἐνθα καθεῖρξεν ἑαυτὸν ἐν τινι εἰδωλικῷ ναῷ, πολλοὺς πειρασμοὺς παρὰ τῶν δαιμόνων ὑποστάς. Εἶτα κίονι ἐπέβη, πολλὴν ἐν αὐτῷ ἐπιδειξάμενος ἄσκησιν καὶ καρτερίαν, καύματι καὶ ψύχει, καὶ ταῖς ἐξ ἀνέμων προκείμενος προσβολαῖς. Πολλὰ οὖν θαύματα κατειργάσατο, ὡς διαφημισθῆναι τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ παρὰ τε τῷ βασιλεῖ Λέοντι, καὶ τῷ μετ' αὐτὸν Ζήνωνι, καὶ τῷ τυραννήσαντι Βασιλίσκῳ· οἱ καὶ παραγενόμενοι, προσεκύνησαν τὸν Ἅγιον, καὶ προθεσπίσας αὐτοῖς περὶ τῶν συμβησομένων, καὶ τῇ ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν πολεμουμένη, βοηθήσας, καὶ ὁσίως καὶ ἀμέμπτως τὸν βίον διατελέσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς ἐν τῷ Ἀνάπλω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ, τοῦ νέου Στυλίτου. (†979)

Στίχ. Πρὸς ὕψος ἀνήνεγκε τὸν Λουκᾶν στυλος·
Λουκᾶς δὲ τὸν νοῦν πρὸς Θεόν, πρὸς ὃν τρέχει.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας Ῥωμανοῦ τοῦ Γέροντος, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, καὶ γαμβροῦ αὐτοῦ, υἱοῦ Λέοντος τοῦ σοφωτάτου, ἐκ γῆς ἀνατολῶν ὀρμώμενος, υἱὸς Χριστοφόρου καὶ Καλῆς. Ὅτε δὲ κατὰ Βουλγάρων πόλεμος ἐκινήθη, τότε καὶ τοῦτον εἴλκεν εἰς τὴν ἐκστρατείαν ἢ τῶν κρατούντων πρόσταξις. Συρράγέντος δὲ τοῦ πολέμου, καὶ ἀνυποστάτου γενομένου, καὶ πολλῶν μυριάδων καταπεσουσῶν, αὐτὸς θεία προνοία περισωθεὶς, τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται· καὶ τῇ ἀσκήσει προκόψας, χειροτονεῖται πρεσβύτερος· καὶ σίδηρα περιβάλλεται, κατατρύχων τὸ σωματίον· καὶ ἐξαήμερῳ νηστεία σχολάζει, μηδὲν ἕτερον, πάρεξ τῆς προσκομιζομένης αὐτῷ προσφορᾶς, καὶ λαχάνων ὠμῶν ἐσθίων. Καὶ ἐπὶ στυλοῦ ἀναβάς, καὶ τρεῖς ἐν αὐτῷ διαρκέσας χρόνους, θείας αὐτήκοος φωνῆς γεγωνῶς, καὶ τῷ καλέσαντι ἐπόμενος καταλαμβάνει τὸν Ὀλυμπον, λίθον, οἷά τινα κημὸν ἐκούσιον, ἐμβαλὼν τῷ στόματι, πρὸς τὸ μὴ λαλεῖν πολλά. Καὶ ἐν τῇ Βασιλίδι τῶν πόλεων ἔρχεται, κάκειθεν ἐπὶ Χαλκηδὸνα διαβαίνει. Ἐν ἧ προσεπιβάς κίονι, θαυμάτων μεγίστων αὐτουργὸς γέγονε, τεσσαράκοντα πέντε χρόνους διηनुκῶς ἐν τῷ κίονι. Καλῶς οὖν ἀγωνισάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Ἀκεψεῆ καὶ Ἀειθαλᾶ. (†354)

Στίχ. Ἀκεφεῖν βλέπων με πάσχοντα ξίφει,

Ἄειθαλᾶ ζήλωσον· Ἐζήλωσά σε.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Περσίδος. Ἦν δὲ ὁ Ἄειθαλᾶς τῶν εἰδώλων ἱερεὺς· ἐπέγνω δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐκ τοῦ μόνον ἐνθυμηθῆναι πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον τῶν χριστιανῶν ἔλθειν, καὶ τῆς κατεχούσης αὐτὸν νόσου ἀπαλλαγῆναι· ἡ δὲ ἦν ῥῶσις αἵματος. Μαθὼν δὲ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν πόλιν ἐπιστρέψας, ἤτις Ἀρβήλ ἐλέγετο, τοῦτον γενέσθαι καὶ ἑτέροις Διδάσκαλον τῆς εὐσεβείας συνέβη. Διαβληθεὶς δέ, παρέστη τῷ ἄρχοντι. Τοῦ δὲ ἄρχοντος τὰ κατ' αὐτὸν ἀναμαθόντος, τὸ ὠτίον ἀπεκόπη, καὶ εἰς φυλακὴν ἐμβάλλεται. Ὁ δὲ ἅγιος Ἀκεφεὺς ὑπῆρχε Διάκονος· συσχεθεὶς δέ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, τύπτεται ἀφειδῶς, καὶ παραπέμπεται τῷ ἄρχοντι μετὰ τοῦ Ἄειθαλᾶ. Ὁ δὲ εἰσάγει αὐτοὺς εἰς τὸν βασιλέα· οὗ κατενώπιον ὁμολογήσαντες τὸν Χριστόν, τὰς κεφαλὰς ἀπετημήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη Μείρακος τινος, καὶ διήγησις πάνυ ὠφέλιμος. (~†640)

Στίχ. Ἀρνησιχρίστων δόξαν ἅπας τις βλέπων,

Μηδὲν κατ' αὐτῶν φλυαρεῖτω ἀφρόνως.

Οὗτος ὁ μακάριος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Μείραξ, ἦν μὲν Αἰγύπτιος τὸ γένος, ἐν τῷ κάστρῳ δὲ Τενεσῆ γεννηθεὶς, παρὰ χριστιανῶν γονέων· καὶ βαπτισθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς, ἐπαιδεύετο ἐν τῇ τῶν χριστιανῶν ἀμωμῆτῳ πίστει. Κουφότητι δὲ γνώμης ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ σκελισθεὶς, ἀπελθὼν πρὸς τὸν ἐκεῖσε Ἄμηρᾶν, ἠρνήσατο τὸν Χριστόν. Καὶ τὴν ζώνην κόψας καὶ τὸν Σταυρὸν πατήσας καὶ τὴν μάχαιραν σπασάμενος, ἠλάλαξε τὴν ἐλεεινὴν ἐκείνην φωνὴν τό, Ἄγαρηνός εἰμι, καὶ οὐκ ἔτι χριστιανὸς ἀπὸ τῆς σήμερον. Καὶ ἦν τιμώμενος καὶ δοξαζόμενος ἐπὶ τινὰς χρόνους παρὰ τε τοῦ Ἄμηρᾶ, καὶ τῶν παρ' αὐτῷ, μηδὲ ὡς φροντίζων περὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας. Οἱ δὲ τούτου γεννήτορες, οὐκ ἐπαύσαντο τὸν Θεὸν ἐξιλεούμενοι, πρὸς τὸ μεταβληθῆναι αὐτόν.

Ἴδὼν δὲ ὁ Θεὸς τὴν τούτων πρόθεσιν καὶ ἐπίμονον δέησιν, μετέβαλε τὴν τοῦ Μείρακος καρδίαν πρὸς ἐπιστροφὴν. Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, λέγει· Ἴδού, κύριοί μου καὶ γλυκύτατοι γεννήτορες, σκοτισθεὶς τὸν νοῦν, ἐποίησα ὃ ἐποίησα· καὶ νῦν παρακαλῶ πάλιν γενέσθαι χριστιανὸς καὶ εἶναι μεθ' ὑμῶν. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ. Ἡμεῖς τέκνον, ὅτε τοῦτο ἐποίησας, πολλὰ δάκρυα ὑπὲρ σοῦ ἐξεχέσαμεν, καὶ οὐδέ ποτε ἐπαυσάμεθα τὸν Θεὸν δυσωποῦντες, ὅπως ἐπιγνῶς τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐπιστρέψῃς πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ νῦν εὐχαριστοῦμεν τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι· ὅτι οὐ παρείδε τὴν μικρὰν ἡμῶν δέησιν. Πλὴν, καθὼς γινώσκεις καὶ αὐτός, τέκνον, φοβούμεθα τὸν Ἄμηρᾶν, μήποτε κινδυνεύσωμεν ὑπὲρ τούτου, ὡς μεταβαλόντες σε. Ἄλλ' εἰ θέλεις καὶ τοῦ μεγάλου πταίσματος κουφισθῆναι, καὶ τὸν Θεὸν ἴλεων εὐρεῖν, καὶ ἡμᾶς ἀνεγκλήτους ποιῆσαι, καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ γένους σου πρεσβευτῆς γενέσθαι, ἀπελθε πρὸς τὸν Ἄμηρᾶν· καὶ ὡς ἐποίησας κρυφίως, ὃ ἐποίησας, οὕτω πάλιν ποιήσον, ὡς ἀγνοούντων ἡμῶν, καὶ ὁ Θεὸς εὐοδώσει πάντως τὰ κατὰ σὲ τέκνον ὡς βούλεται.

Ὁ δὲ, τὴν τῶν γονέων λαβὼν συμβουλήν ὁμοῦ καὶ εὐχὴν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ζώνην, πρὸς τὴν σύναξιν ἔδραμε τῶν Ἀγαρηῶν. Καὶ περιζωσάμενος,

ἐνώπιον τοῦ Ἀμηρᾶ καὶ πάσης τῆς συναγωγῆς, καὶ χαράξας τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐν ἐνὶ ξύλῳ, ἠσπάσατο αὐτόν, καὶ ἤρξατο κράζειν μεθ' ὅσης δυνάμεως εἶχε τό, Κύριε ἐλέησον. Καὶ κρατήσας αὐτόν ὁ Ἀμηρᾶς λέγει· Τί σοι γέγονεν; Ὁ δὲ Μείραξ ἀπεκρίνατο· Ἐλθὼν εἰς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς συμβάσης μοι διαβολικῆς σκοτώσεως, προσέπεσον τῷ Χριστῷ· καὶ γενόμενος χριστιανός, καθὼς ἤμην, ἤλθον ἀναγγεῖλαί σοί τε καὶ πάσῃ τῇ συναγωγῇ, καὶ ἐνώπιον πάντων Χριστὸν μου ὁμολογήσαι, ὑμᾶς δὲ καὶ τὴν θρησκείαν ὑμῶν ἀναθεματίσαι. Τούτων ἀκούσας ὁ Ἀμηρᾶς, ἔβαλεν αὐτόν ἐν φυλακῇ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις, ἄνευ τῆς οἰασοῦν βρώσεως καὶ πόσεως· καὶ ἐξαγαγὼν, ἐπανέκρινεν αὐτόν. Καὶ εὐρὼν αὐτόν ὁμολογοῦντα τὸν Χριστόν, ἔτυψεν αὐτόν μετρίως, καὶ πάλιν τῇ φυλακῇ ἐναπέθετο. Καὶ μεθ' ἑτέρας τρεῖς ἡμέρας παραστήσας αὐτόν, ἔτυψε σφοδρῶς· ἐπιμένοντα δὲ τῇ ὁμολογίᾳ, καθεῖρξε. Καὶ μεθ' ἑτέρας τρεῖς ἡμέρας, πάλιν ἐπανακρίνας αὐτόν καὶ εὐρὼν ἐπιμένοντα καὶ ὁμολογοῦντα τὸν Χριστόν, βουνεύροις αὐτόν ἄνωθεν ἔτυψε τῶν φλεγμαινουσῶν πληγῶν· καὶ δοθείσης ἀποφάσεως κατ' αὐτοῦ, ἔλαβον οἱ προστεταγμένοι.

Ἐμβάντες δὲ εἰς πλοῖον, ἀπέπλευσαν ὡσεὶ σταδίους τέσσαρας. Καὶ μετὰ τὸ προσεῦξασθαι αὐτόν, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ρίψαντες ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ τὸ μὲν σῶμα, εἴτε ἐξῆλθεν ἀπὸ τῆς θαλάσσης εἴτε μή, οὐ διεγνώσθη· ἡ δὲ τιμία αὐτοῦ κεφαλὴ ἐξῆλθε. Καὶ ταύτην ἀναγνωρίσαντες χριστιανοὶ τινες, ὡς πολῦτιμον δῶρον ἔλαβον. Διαβληθέντες δὲ πρὸς τὸν Ἀμηρᾶν, δέδωκαν αὐτῷ χρυσίνους ἑκατόν, καὶ οὕτως εἶασεν αὐτοὺς κατέχειν αὐτὴν ἀκωλύτως. Τότε ἀργυρέαν θήκην κατασκευάσαντες, κατέθεντο αὐτὴν ἐν ταύτῃ μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς καὶ δορυφορίας. Ἐκτοτε δὲ καὶ μέχρι τοῦ νῦν, ἀναβλύζει ἀεὶ εὐῶδες μύρον, παντοδαπὰς ἰάσεις ἐπιτελοῦσα, εἰς δόξαν μὲν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πληροφορίαν δὲ βεβαίαν τῶν σκανδαλιζομένων καὶ δισταζόντων ὑπὲρ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαρσαβᾶ. (†342)

Στίχ. Θύσας Βαρσαβᾶ ζῆθι λυτρωθεὶς ξίφους.

Ἄνω ποθῶ ζωὴν· θᾶπτον ἠκέτω ξίφους.

Οὗτος, παρῶρησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογῶν ἀληθῆ, ὑπὸ τοῦ τῆς Περσίδος ἄρχοντος ἀπετιμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Τερεντίου, Βικεντίου, Αἰμιλιανοῦ καὶ Βεβαίας.

Στίχ. Τμηθέντες ἐμφαίνουσι τρεῖς τε καὶ μία.

Θεοῦ Τρία πρόσωπα, καὶ φύσιν μίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἄσκητοῦ καὶ Ἀκεψιμᾶ, τῶν ἐν Περσίδι.

Στίχ. Πέτρος τοὺς πόδας ἐν Κυρίῳ ἐρείσας,

Αὐτὸν εὐρατο, τὴν ἀληθινὴν Πέτραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ δικαίου Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ, εὐσεβεστάτου ἀνακτος τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων καὶ προστάτου καὶ κτίτορος πολλῶν μονῶν. (†969)

Στίχ. Νίκας τελέσας πολυτρόπους ἐν βίῳ,

Νίκης ἐν πόλῳ ἀμοιβὰς ἐκομίσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος τοῦ «ξηροῦ», τῆς Λαύρας τῶν Ἑγγύς Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (†1101)

Στίχ. Ὁμολογητῆς ὁ Νίκων ἀνεδείχθη,

Τὸν ξηρὸν διάβολον σοφῶς νικήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος τοῦ νέου, τοῦ ἐκ Ῥωσίας μὲν καταγομένου, ἐν τῷ Ξηρῷ ὄρει δὲ τῆς Κωνσταντινουπόλεως θεοφιλῶς ἀσκήσαντος.

Στίχ. Νίκην λαμπρὰν ἤρας κατ' ἐχθίστου, Νίκων,

Ἐν Ξηρῷ ὄρει, ἀσκητὰ τροπαιοῦχε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὀσίων πατέρων ἡμῶν Βηχιανοῦ καὶ Νόμωνος, τῶν ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ ἀσκησάντων.

Στίχ. Τοῦ Βηχιανοῦ καὶ Νόμωνος οἱ βίοι,

Νόμος ἀσφαλῆς θεοφιλῶς ἀσκούντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Λεοντίου τοῦ ἐν Ἀχαΐᾳ, κτίτορος τῆς μονῆς τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. (†1452)

Στίχ. Λεοντίου τίς τὸν βίον μὴ θαυμάσει;

Ἐν σαρκὶ γὰρ μετῆλθεν Ἀγγέλων βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξις πάντων καὶ πασῶν τῶν ἁγίων μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας ἐν Γεωργία, ἀπὸ τῆς ιδρύσεως αὐτῆς ἄχρι τῆς σήμερον.

Στίχ. Χαῖρε, εὐφραίνου τοῦ Χριστοῦ Γεωργία,

Πληθὺν Μαρτύρων προσάγουσα Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Προπατόρων, διὰ τὸ ἐγγίζειν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, μνεῖαν ποιούμεθα τῶν πρὸ τοῦ Νόμου καὶ ἐν Νόμῳ κατὰ σάρκα Προπατόρων Αὐτοῦ, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ.

Στίχ. Δέξασθε χαρὰν οἱ πάλαι Προπάτορες,

Βλέποντες ἐγγίζοντα Χριστὸν Μεσσίαν.

Γήθεο Ἀβραάμ, ὅτι πρόπαππος Χριστοῦ ἐδείχθη.

Ταῖς τῶν Ἁγίων Προπατόρων καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος Ϛ Πα ϑ

ὠδὴ α'

Χ ρι **Ϛ** ςος γε **ν**να **τ**αι **δ**ο **ξ**α **σ**α **τ**ε **ϑ** Χρι **ς**ος **ε**ξ **ϛ** ρα

νων ἀπα ντη σα τε Χρι σο ος ε πι γης υ ψω
 θη τε ἀ σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η
 και εν ευ φρο συ υ νη α νυ μνη σα τε λα οι
 ο τι δε δο ο ξα α ραι

ὠδὴ γ'

Τω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν
 τι αρ ρε ευ ζω σγι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε
 νσ σαρ κω θε ντι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε
 ω βο η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας
 η μων α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

Ρα β δος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ
 της Χρι σε εκ της Παρ θε νσ α νε ε βλα ση σας
 εξ ο ρθς ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος
 ηλ θες σαρ κω θεις εξ α πει ραν δρσ ο α υ λος
 και Θε ος δο ξα τη δυ να μει σσ Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ε΄

Θ ε ος ων ει ρη νης Πα τηρ οι κτιο μων της
 με γα λησβλ η ης σδ τον αγ γελον ει ρη νην πα
 ρε ε χο με νον α πε σει λας η μιν ο θεν
 θε ο γνω σι ας προς φως ο δη γη η θεν τες εκ
 νυ κτος ορ θρι ζοντες δο ξο λο γσ μεν σε φι λα αν
 θρωω πε

ὠδὴ ς΄

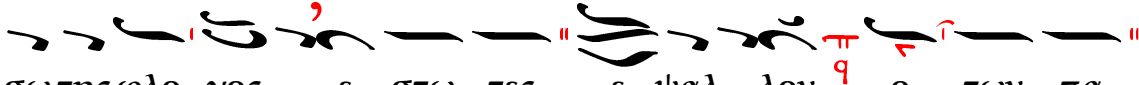
Σ πλαγχων Ι ω ναν εμ βρυ ον α α πη με σεν
 ε να λι ος θηρ οι ον ε δε ε ξα α το τη
 Παρ θε νω δε ε νοι κη σας ο Λο γος και σα αρκα
 λα βων διε λη λυ θε φυ λα ξας α δι αφ θο
 ρον η ης γαρ εχ υ πε ση ρευ σε ως την τε κσ
 σανκα τεσ χεν α πη η μα αν τον

ὠδὴ ζ΄

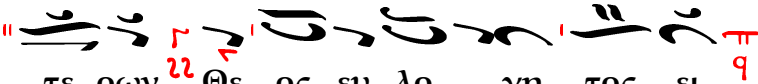
Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ
 σε βς προ σα γ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ

 ρο ος α πει λην εκ ε ε πτο η θησαν ^Δ αλλ εν με

 σωτης φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον ⁹ ο των πα

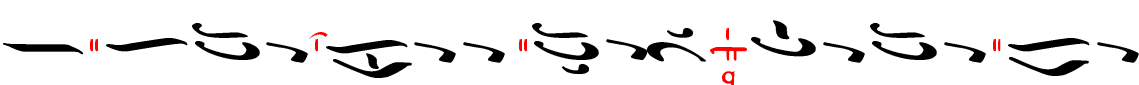
 τε ρων ²² Θε ος ευ λο γη τος ει ⁹

ὠδὴ ἡ'

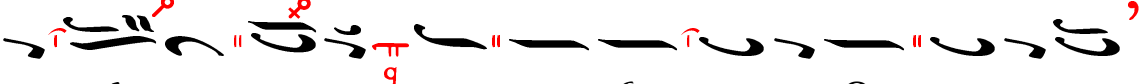
Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θ αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος ⁹ εξ

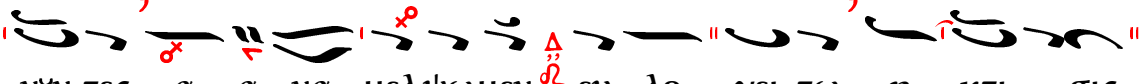
 ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ⁹ ου γαρ ρς ε δε ξα

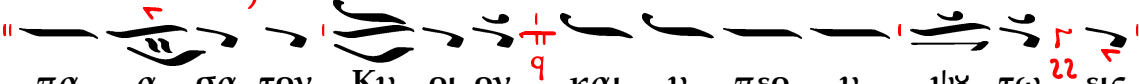
 το φλε γει νε ρς ⁹ ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος

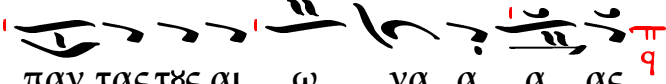
 Παρ θε νσ ην υ πε ε δη νη δυν ⁹ δι ο ο α νυμ

 νσν τες α α να με λψω μεν ^Δ ευ λο γει τω η κτι σις

 πα α σα τον Κυ ρι ον ⁹ και υ περ υ ψσ τω ²² εις

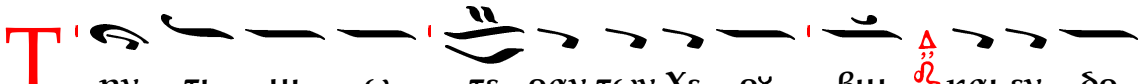
 παν τας τς αι ω να α α ας ⁹

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ ^Δ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϷ ς σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
Ω

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϷ βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϷ ς σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Δ
Ω

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϷ βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϷ ς σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ
Ω

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκρι ι τωσ των Σερα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Καθεΐλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Δ
Ω

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκρι ι τωσ των Σερα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δ
Ω

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκρι ι τωσ των Σερα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

Mε γα λυ νον ψυ υ χη η μ ε ε την τι μι
ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω στρα
τευ μα των

Mυ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δο ξον
ου ρα νον το σπη λαι ον θρο νον χε ρε βι κον την
Πα αρ θε νον την φα α τνην χω ρι ι ον εν ω ω
α νε κλι θη ο α χω ρη τος Χρι σο ος ο Θε
ος ον α νυ μνη ντες με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ὠδῆς.

Mε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μ ε ε
τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν
δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω στρα
τε ευ μα α α α α των

Mυ ση η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε νον ο

ρω ω και αι πα ρα α δο ο ξον ου ρα
 νον το ο ο σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο
 νον χε ρα ς ς ς βι ι κον την Πααρ θε ε ε νον
 * την φα ατ νην χω ρι ι ι ον εν *
 ω ω ω α νε κλι ι θη ο ο α χωρη τος
 Χρι ι ςο ο ος ο θε ε ος ον α νυ μνς
 ντες με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε εν

* την φα ατ νη η η ην χω ω ρι ι ι ον εν *

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A

 γι ος Κυ ρι ος ο ο θε ο ος ημων (δίς)

A

 γι ος Κυ ρι ος ο θε ο ος ημων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι
Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Δ'.

Ἦχος ♪ Βου-θ

Τ α ις α ρε ται αις α στρα α ψαν τες ι δω
μεν ε ε πι στα αν τας εν ζω η φο ο ρω
μνη η μα τι αν δρας εν α α στρα πτχ ς σαις ε
σθη σε σι Μυ υ ρο φο ο ροις κλι νθ σαις εις γην
ο ο ο ψιν τσ ου ρα α νθ ς δε σπο ο ζον
τος ε γερ σιν δι ι δα χθω ω μεν και προς ζω η
η η η ην εν μνη μει ω δρα μω μεν συ υν τω
Πε ε τρω και το πρα α χθε εν θαν μα α σαν
τες μει νω μεν Χρι στον βλε ε ε ψαι

Τῶν προπατόρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος ♪ Βου-θ

Π α τε ρων μνη μην ση η με ρον σκιρ των τες

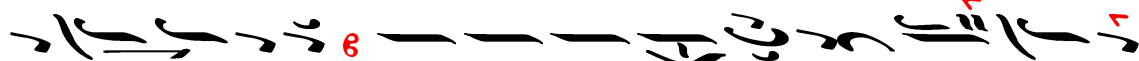
φι ι λο πα α το ρες τϛ Α βρα αμ συ υν ελ θο
ο ον τες και Ι σα α ακ κα α τα χρε ε ος
και Ι α κωβ υ μνη η σω μεν εξ ων Χρι στο
ος ο Κυ υ ρι ος το κα τα σα ρ κα α ω ρα α α
θη δι α πο ο λλην ε ευσπλαγχνι ι αν

Ἔτερον, ὄμοιον.

Α δαμ α νευ φη μη η σω μεν Α βελ Ση
ηθ και το ον Εως Ε νωχ και Νω ε Α α βρα
αμ Ι σα α ακ και αι τον Ι ι α κωβ Μω σην Ι ωβ
και τον Α α α ρων Ε λε ε α α ζαρ Ι ι η
σεν Βα ρακ Σαμ ψων Ι ι ε φθα α α ε Δαυ ιδ
και τον Σο ο λο μω ων τα

Θεοτοκίον, ὄμοιον.

Α γνη Παρ θε νε Α α χραν τε Μα ρι α
θε ε ο νυ υμ φευ τε εν ω ρα τη φο βε ρα
α α μοι προ στη θι και αι με σι ι της προς

 τον Υι ον σφ α νη θι τω τα πει ει νω ω

 και ρυ υ σαιμε της κα τα δι κης ε κει ει ει

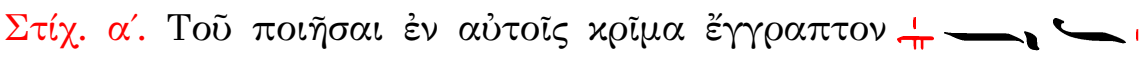
 νης και των κο ο λα σε ε ων πα αν των

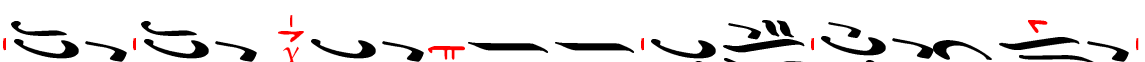
Εἰς τοὺς Αἶνους.

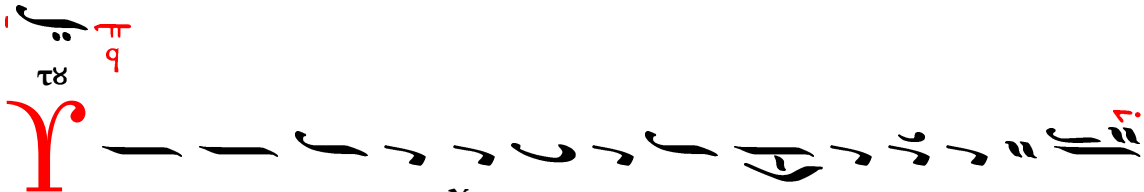
Ἦχος Πα ρ

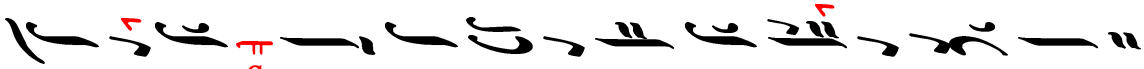
Π

 α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

 υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A

 ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε

 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον

 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε

 πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον

 δο ξα

 αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις α α αυ

 μου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα

 α α θος και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α

 α α στα α α α σιν

Στίχ. β'. Αινείτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι

 της δυ να με ε ε ως α α αυ

 σταυ ρον υ πο μει ει ει νας και τον θα

 να τον καταρ γη η σας και α να στας ε εκτων νε ε ε

 κρων ει ρη νευ στον η μων την ζω ην Κυ ρι ι ε

 ως μο νος παν το δυ υ υ υ να α α α μος

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν

 κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ

 νης α α αυ τϛ

 τον Α δην σκυ λε ευ σας και τον αν θρω πον α

 να στη σας τη α να στα α σει ει σου Χρι ι στε α ξι

 ω στον η μας εν κα θα ρα α καρ δι ι α υ

μνειν και δοξαααα ζειειειεινσε

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν

ψαλτηριιωκαικιθααααρα

Tηνθεοπρεπησουσυγκαταβασινδοξαζον

τεςυμνουμενσεΧριιστεετεχθηςε

εκΠααρθεενουκαιαχωριστοςυπηρχεστωω

ωωΠαααατριεπαθεςωσανθρωποςκαι

εκουσιωςυπεμειειναςστααυρονανεστης

εεκτουουτααφουωςεκπασταδοςπροοοο

εεεελθωνινασωσηςτονκοοοσμονΚυ

ριιεδοοοξαααασοι

Καὶ τῶν προπατόρων, προσόμοια γ' εἰς δ'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ. Ἦχος ΠαϠ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

ΠαντεςτηντωνσεπτωννυνΠροπατορωνμνη

μνητελεσωμενυμνυτεςτηντωνπολι

τειαιανδιηςεμεγαλυνησαν

Στίχ. Γ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Παντες την των σεπτων νυν Προπατορων μνη
μην τε λεσωμεν υμνους την τσ των πολι
τειαιαν διης εμεγαλυνησαν

Στίχ. Ζ'. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεῖρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Εσβεσαν τσ πυρος την δυναμινοι Παι
δες χορευοντες εν μεσω καμινα και υμνουν
τες Θεον τον παντοδυναμον

Στίχ. Η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Λακκωκατα κλεισθεις θηρσι συνωκισμε
νος Δα νι ηλ ο Προφητης αμετοχος της
τσ των εδεικνυτο κακω σεως

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Προπατόρων. Δόξα τῶν αἰώνων.

Ἦχος Γα ϕ

Δοξα Πατρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι
ω ω ω Πνευμα α α τι

Δ ^{Νη} ευ τε α α πα αν τες ^Δ πι στω ω ως πα
 νη η γυ ρι σω μεν ^{Πα} των προ Νο ο μδ Πα τε
 ε ε ρων ^{Νη} Α βρα αμ και των συν α αυ τω ^Δ την
 ε τη η η η σι ι ον μνη η η μην ^Μ
^{Νη} τδ Ι ου δα την φυ υ λην α ξι ι ι ι ^{Γα}
 ω ως τι μη σω μεν ^Μ τς εν Βα βυ λω νι ι ^{Νη}
 Παι αι αι αι αι αι αι δας ^Δ τς σβε σαν τας την ^{Πα}
 εν κα α μι ι νω φλο ο ο ο γα ως της ^{Νη}
 Τρι α α δοος τυ υ υ πον ^{Νη} συν τω Δα νι
 η η η ηλ ε ευ φη μη σω μεν ^{Νη} των Προ φη των
 τας προο ρη η η η η σεις ^{Γα} α σφα λω ως κα α
 α τε ε χο ο ον τες ^{Νη} με τα τδ δ Η η σα
 ι ι ι ι ι ου ^{Δι} με γα λο φω ω ω νως ^Δ
 βο η η σω μεν ^{Νη} ι δσ η Παρ θε ε ε ε ε
 ε ε νος ^Δ εν γα α στρι ι λη ψε ε ται ^Δ και τε ξε
 ται Υι υι ο ο ο ον τον Εμ μα νθ ηλ ^{Νη} ο ^{Γα}

ε στι ι με ε ε εθ η η μω ωων ο Θε ε ος

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σθ
σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
ο α νυ μνην τεσ βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα ρ

Δο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι στοις
Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο

κι α ^π₉

Υ μνου ου μενσε ευ λο γου μεν σε ^Δ₂προ σκυ νου μεν

σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^π₉ δι

α την με γα λην σου δο ξαν ^π₉

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ πα ντο κρα α τος ^Δ₂ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε

νες ^Δ₂ Ι η σου Χρι στε και α γι ον πνε ευ μα ^π₉

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρ τι ας του κο ο σμ⁸ ^π₉

Π ρος δε ξαι την δε η σιν η μων ^Δ₂ ο κα θη με νος

εκ δε ξι ωων του Πα τρος και ε λε η σον η μας ^π₉

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μονος

Κυ ρι ος ^Δ₂ Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος Α μην ^π₉

Κ αθ ε κα αστηνη με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
ταν τη α να μαρ τη τους φυλα χθη η ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα
σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη
ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα θα περηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε δι
δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με

του ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος

Ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον

η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν. χ

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α α α

γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι ο

ος Α α θα α να α α τος ε ε λε ε η σο

ον η η η μα α α ας

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κοσ μω γε γο νεν

α σω μεν τω α να στα ντι εκ τα φου και αρ χη γω ω της

ζω ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα

να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε

ε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^ε_λ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}_υ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ς}_ε_λ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον ^ν_{δλ}

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^ε_λ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Π_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πω σεν αν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Είπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Του λιθοσφραγισθέντος ὑποταμάτων ἰουδαίων
καὶ στρατιωτῶν φυλάσσοντων τὸ ἀχραντὸν σου σωώ-
μα ἀνεστησέ τριημέροσ Σωτήρ δωρου μέ-
νος τῶ κοσμητῆζων διατου το αιδυνα α
μεις των ουρανων εβων σοι Ζωοδο οτα
δο οξα τη αναστασει σου Χριστε δο οξα τη
βασιλει σου δοξα τη οικονομια σου μο νε
φιλανθρωω πε π ρ 7 π ρ
π ρ 7 π ρ π ρ
π ρ 7 π ρ π ρ

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

Δε εὐτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπεσώω-
μεν Χριστώ ω ω ω σωσον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο αναστα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος ♪ Πα ρ

Του λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων
 και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω
 μα α νε ε στης τρι η με ρος Σω τη ρ δω ρου με
 νος τω κο σμω την ζω ην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
 δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη
 βα σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε
 φι λα αν θρω ω πε

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Προπατόρων, ἀπολυτίκιον, ἦχος Δι-θ

Εν πι ι στει τες Προ πα το ρας ε δι και αι ω
 σας την εξ Ε θνων δι αυ των προ μνη στευ σα με νος Εκ
 κλη σι ι ι ι ι ι αν καυ χων ται εν δο ξη οι

Α α γι οι ο τι εκ σπερ ματος αυ των υ παρ
 χει καρ πος ευ κλε ης η α σπο ρως τε κσ σα σε ταις
 αυ των ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος σω στοντας
 ψυ χα α ασ η μων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ.

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
 ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τσ Κυ ρι ς
 Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
 των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
 θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
 ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
 ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
 ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
 τι αν τσ κο ο ο σμθ και πα ρε χοντα η μιν το

με γα ε ε ε λε ος Δ

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Μυ ρο βλυ την τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχη και Περ γα α μσ
τον προ ε δρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως
τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η

σω μεν ^πδο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω ^Δδο ο
ξα τω σε ε στε φα νω σαντι ^Δδο ο ξα τω ε νερ γ
ντι δι α σα πα σιν ι α α μα α τα ^π

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.
(ἀπό κατ' Νοεμβρίου ἕως κατ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Πα ρ

Η ^{Πα} ^{Νη} ^{Πα}
Παρ θε ε νος ση με ρον ^Δτον προ αι
ω νι ον ^Δλο ο ο ο γον ^πεν σπη
^{Νη} λαι αι ω ερ χε ται ^Δα πο τε κειν α πορ
ρη η η η τως ^πχο ρευ ε ^Δη οι κς με ε
ε ε νη ^Δα κς τι σθει ει σα ^πδο ξα σον ^Δμε
τα Α γγε ε ε ε λων ^Δκαι των ποι με ε νων ^π
βλ η θεν τα ε πο φθη η η ναι ^Δπαι δι ον νε
ον τον προ αι ω νων ^Δθε ο ο ο ο ο ον ^{Νη} ^π

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γ ι ο ο ο ς ο ο ο Θε ο ο ο ο ς

α α γ ι ο ο ο ς ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ς α

α γ ι ο ς α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γ ι ο ς ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ς α γ ι ο ς ι σχυ ρο ο ο ο ο ς

α α γ ι ο ς α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γ ι ω Πνε ευ μα

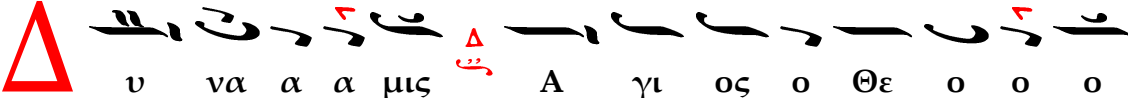

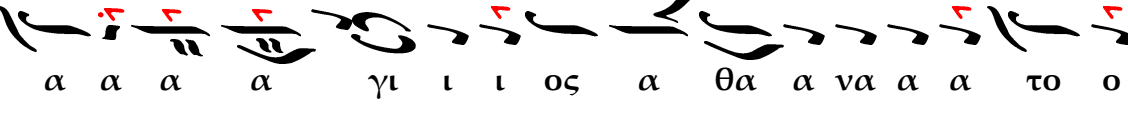
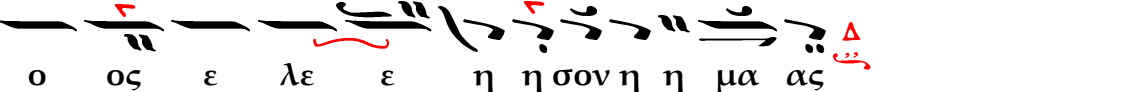
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γ ι ο ς α θα α να τος ε λε ε ε

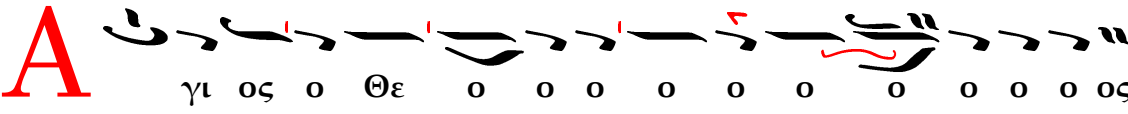
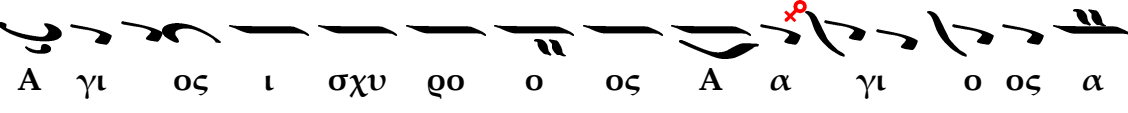

η σο ο ον η μα ας

 Δ υ να α α μιν Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

 ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

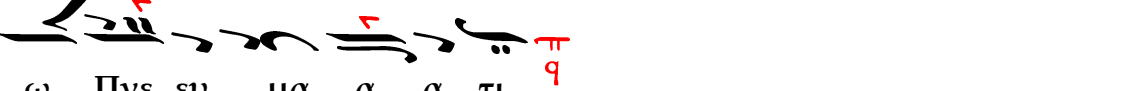
Ἔτερον Τρισάγιον εἰς ἦχον α΄.
Ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοφάλτου (+ 1819).

Ἦχος ♯ Πα ϕ

 Πα Α μιν Α γι ος ο Θε ε ος Α α γι ο ο ος

 ι σχυ υ ρο ο ος Α α γι ι ο ος α θα α να α

 τοος ε λε ε ε η η η σο ον η η η μας

 Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

 Α γι ος ι σχυ ρο ο ος Α α γι ο ος α

 θα α να α τος ε λε ε ε η η η σον η η η

μας

 Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

 ω Πνε ευ μα α α τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μη ην ^π₉

A γι ι ος α θα α να α α α το ος ε ε λε

ε η η σο ον η η η η μας ^π₉

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἦχος ἦ Πα

N^{Πα} ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ να α α α α α

μι ι ι ις ^π₉

A^{Πα} α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ^π₉ ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο χ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο Θε ε ο

ο ο ο ο ος ^π₉

A^{Πα} α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι σ χ υ υ υ υ ι ι σ χ υ ρ ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο χ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ι ι ι ι σ χ υ υ ρ ο

ο ο ο ο ο ος

Α^{Πα} α α α α α α χ α α α α α γι

ι ι ι ι Α α α α α α α α γι ι ι ος

Κε Α θ α α α α χ α α α α α ν α α α α α

Μ α λ ι ε ε **Κε** Α θ α α ν α α τ ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

Ε^{Πα} λ ε ε ε ε ε ε η η η η η η η η η

σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ν η η η η

Ε ε λ ε ε η η σο ο ο ο ν η η η η μα α α

Μ Πα α α α α α α α α α α α α α ας **Μ Πα**

Δύναμις, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♯ Πα ρ

N Πα
ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α

να α α μισ

A Πα
α α α α α α α α να α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ω

ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο ω ο ο ο ο

ο Θε ε ε ε Α γι ο ος ο ο ο ο Θε

ε ο ο ο ο ο ος

A Πα
α α α α α α α α να α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ω

ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι σχυ υ υ υ Α γι ο ος Ι ι ι ι ι σχυ

υ ρο ο ο ο ο ος

A Πα
α α α α γι ι ι Α α γι ι ο ο ο

ο ο ω ο ο ο ο ο ο ος Α θα

α α α α α α α α α α α α χα α α α

α ^{z'}_z Α α θα α α α α α να α α

α α Α θα α α α α α α α α α α α

α α α να α α α ιε ε Α α θα α α α

α α να ²⁾ το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο

³⁾ ^{z'}_z ος

Ε ^{Δι} λε ε ε ε ^{Πα} η η η η η η η η η η η η

η η η η η σο ο ο ο ον ^Μ η η ^{Πα} μα α α

α α α α α α α α α α ας ^π_q

^{1) συντομώτερον} ^{z'}_z να α ιε α α θα α α α να

α το ο ος ^π_q **Ε** λε ε ε ε ε ε ε

^{κλπ.}
η

^{2) Καὶ οὕτω:} ^π_q να το ο ο ος ^π_q **Ε** λε ε ε ε ε

^{κλπ.}
ε ε η

³⁾ ἐνταῦθα δύναται νὰ φαλεῖ ἡμετέρα παρεκβολή, ἥγουν κράτημα εἰς ἦχον $\alpha\acute{\eta}$.

Τὸ τέλος καὶ ἄλλως πως:

λε ε ε ε η η η η η η
 σο ο ο ον η η μα α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α

Ἔτονίσθη καὶ ἐξηγήθη ἐν Διμηنيῶ, ἰζ' Αὐγ. , βκ´ , ἀντεγράφη ἐνταῦθα δ' Μαΐου , βκα´ , ἀποτελεῖ δὲ προσαρμογὴν εἰς τὸ παρ' ἐμοῦ τονισθὲν «Ὅσοι εἰς Χριστόν» , τὸ κατὰ τὸ ἀνθίβολον κυρ-Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Παρεκβολή, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ἦχος ρῆ Ζω χ

ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ε εμ τε
 ρε ρε ε ε ρι ρι ρε ε ε εμ Ε ρι ρε ρε
 ρε ε εμ τε ρε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε
 ρι ρε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε ε ε ρε
 ρεμ τε ρε ρε ε ε ρι ρε ρεμ τε ε ε ε τε ρε
 ρεμ Ε ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ρε ε
 ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρε ε ε ρε
 ρεμ τε εμ τε ε ε ε τε ρε ρε ε ε εμ
 τε ε ε εμ ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι

Πα
 ρι? ρι ρε ε ε ε ρε ε ε ε ρεμ τε ε ε ρι
 ρε ρε ε ρε εμ τε ρε ρε ε ε εμ τε ε ε ρι ρε
 κρατ. εἰς χθ. Δι Πα
 ρε ε ρε ε ε εμ τε ρε ρε ε ρι ρε ε ε εμ
 τε ε ρι ρε ρι ρι ι ρρε ε εμ τε ε ε ε τε
 ἐπιβρ.
 ρε ρε κε ε ε ε γα α α α

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῶν προπατόρων, ἤτοι τῆς ΚΘ' Κυριακῆς.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς Κυριακῆς τῶν προπατόρων.

Ἦχος ἀναγνώστης· Προκείμενον. Ἦχος πλ δ'. Ὡδὴ τῶν πατέρων.

Ἦχος διακονοῦ· Πρόσχωμεν.

Ἦχος ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου.

Ἦχος ψάλτης.

Ἦχος πλ δ' Νη ς

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
 τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
 το ο νο μα σου εις τας αι ω νας

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά

και ευ θει αι αι ο δοι σθ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
 τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
 το ο νο μα σου εις τας αι ω νας

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν

Δ
 Ι ι ε ρ σα λη μ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
 τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
 το ο νο μα σου εις τας αι ω ω να α α σ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Κολ. γ' 4-11)

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι' ἧς ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἔστι Ἑλλήν καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμ. 147).

Ἦχος πλδ Νη ς

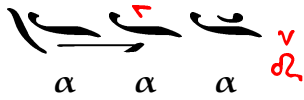
A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α ^{ι̇}δζ A α α α α λλη
λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ^{ι̇}δζ A λλη λϝ ϝ ϝ
ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α ^{ι̇}δζ

^{ι̇}χ **M**ω υ̇ σης και A α ρων εν τοις ι ε ρευ σιν
αυ τϝ ^εχ και Σα μϝ ^{ι̇}χ η ηλ εν τοις ε πι κα λϝ
με νοις ^{ι̇}δζ το ο νο ο μα α αυ τϝ ^{ι̇}δζ

A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α ^{ι̇}δζ A α α α α λλη
λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ^{ι̇}δζ A λλη λϝ ϝ ϝ
ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α ^{ι̇}δζ

^{ι̇}χ **E** πε κα λϝν το τον Κυ ρι ον ^εχ και αυ τος ει
ση κϝ εν αυ των ^εχ εν ^{ι̇}χ στυ λω νε φε λης ^{ι̇}δζ ε λα
λει ει προς α αυ τϝς ^{ι̇}δζ

A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α ^{ι̇}δζ A α α α α λλη
λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ^{ι̇}δζ A λλη λϝ ϝ ϝ
ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ ^{ι̇}χ α α α α

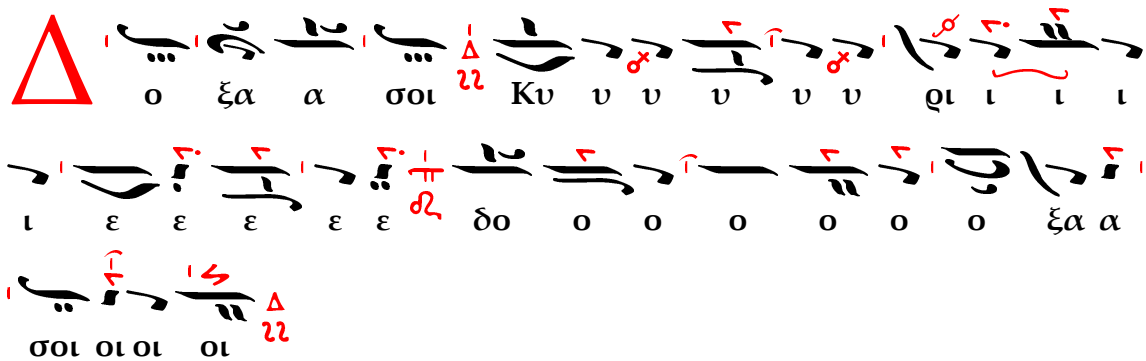
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΑ΄ Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιδ΄ 16-24, Ματθ. κβ΄ 14).

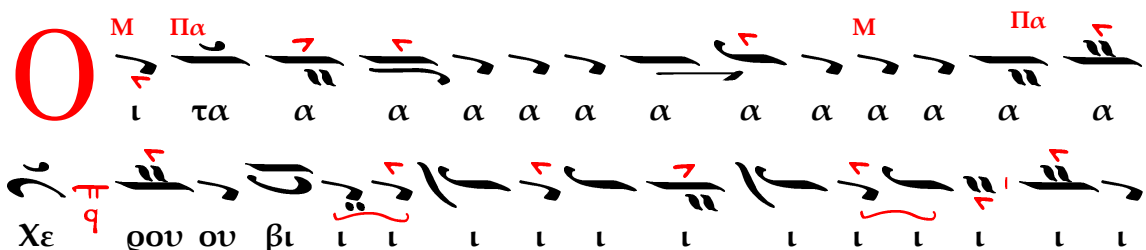
Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς· καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἶπειν τοῖς κεκλημένοις· ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες, ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δούλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δούλος· κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον· Ἐξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δείπνου. Πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Ἦχος ἰβ΄ Δι. σ

Χερουβικόν, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ιβ΄ Πα φ

Χε ε ρου ου βι
 ιμ μω υ υ υ υ υ υ υ στι
 κω ω ως ει κο νι
 ο ο νι
 ζο ο ο ει ει κο ο ο νι
 ζον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι τη
 ζω ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι
 ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι
 α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α χα α α α τρι
 α α α α α α δι ι ι ι τον τρι σα α α
 α γι ι ο ο ν υ υ υ υ υ μνον προ σα α α α
 γα α α α α α δο ο ο ο ο ο υ μνον
 προ ο ο σα α α α δο ο ν τε ε ε ες πα α α

α α α α α α α σαν ^{Πα} την βι ι ο ο ο τι
 ι ι βι ο ο τι ^{Κε} ι κη η η η η η η ην
 α πο θω ω ω ω με ε ε ε θα α α α α α
 με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι με ρι ι μνα α α α α α
 α α αν ^{Πα}

Ω ^{Πα} ω ω ω ω ω ω ω τον Βα α α σι λε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α

α ^{Πα} των ο ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο

ο ο με ε ε ε νοι

Τ ^{Κε} αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α

τω ω ω ως ^{Πα} δο ρυ φο ρου ου ου με ε νο ον

τα α α α α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη

η λου ου ου ου ι α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ἐ Πα ρ

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ₉

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η σον _{Δ 9}

Κ ^{Δι} υ ρι ε Ε λε η σον _{Δ 9}

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον ₉

Π ^{Πα} α ρα α σχϷ Κυ υ υ υ ρι ε ₉

Π ^{Πα} α ρα α σχϷ Κυ υ ρι ε _{Δ 9}

Π ^{Πα} α ρα σχϷ Κυ υ ρι ι ε _{Δ 9}

Π ^{Δι} α ρα α σχϷ Κυ ρι ε _{Δ 9}

Π ^{Πα} α ρα σχϷ Κυ ρι ε ₂₂

Π ^{Πα} α ρα α α σχϷ Κυ υ υ ρι ι ε ₉

Σ ^{Πα} οι Κυ υ ρι ι ε ₉

Κ ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σα ₉

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

^{Δι} _{Δ 9} μϷ Κυ ρι ος ςε ρε ε ω μα α α μϷ ^{Πα} _{Δ 9} και

κα τα φυ γη η η η η μ8 και αι ρυ υ ση ης

μ8 Π9

Α Πα γα πη η η η σω σε Κυ υ

ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μ8 Δι Κυ ρι

ος σε ρε ω μα α α α μ8 8 8 8 8 Δι

Πα Μ Πα και κα α τα φυ υ γη η η η η μ8 και αι

ρυ υ υ υ ση η η ης μ8 Π9

Π Πα α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα Δι

Δι Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον Πα και αι α α

χω ω ρι ι σον Π9

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε^{Πα} ε λε ον ει ρη η νης ^{Δι} θυ σι αν αι
νε ε σε ε ως ^Π ⁹

Κ^{Πα} αι με ε τα α τϛ Πνευ μα το ος σϛ ^{Δι} ⁹

Ε^{Πα} ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον ^{Δι} ⁹

Α^{Πα} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον ^Μ ^{Πα} ^Π ⁹

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ^{Δι} ^{Δι} πλη η ρης ο ϛ ρα νο ος και η γη της ^{Πα}

δο ο ξη ης σϛ ^Π ⁹ ω σα αν να α εν τοις υ ψι

ι ζοις ^{Δι} ^{Δι} ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με

νο ος εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ου ^{Δι} ^{Δι} ω

σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ζοις ^Π ⁹

Α^Μ α μην ^Π ⁹

Α^Μ α α α μη η η η η η η ην ^{Πα} ^Π ⁹

Σ ^{Πα} ε υ μνϝ ϝ ϝ ϝ ϝ μεν ^{π ρ} σε
Eu λο γϝ ϝ ϝ ϝ μεν ^{Δι} σοι ευ χα ρι
στϝ ϝ μεν Κυ υ ρι ι ε ^{Πα} και δε ο
με θα α σϝ ^{Δι} ο Θε ε ο ος η η μων ^{π ρ}

Νῦν σε ὑμνοῦμεν, Κύριε, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν
ζηρίξον ἡμᾶς, Εὐσπλαγχνε ἐν θλίψεσι τοῦ βίου.

Ἔτονίσθησαν περὶ τὸ , α ἧ ψ´, συνεπληρώθησαν καὶ ἐκαλλωπίσθησαν
μικρὸν τῆ κγ´ Ἰουλίου τοῦ , βδ´. I.A.

Ἄξιον ἐστίν, παρ’ ἐμοῦ Ἰωάννου , τοῦπίκλην Ἀρβανίτη.

ἤχος ἦ Πα ρ

^{Πα} Α ξι ον ε ςι ιν ω ως α λη η θω ω ως ^{Δι}
μα κα ρι ι ζειν σε ε την Θε ο το ο
ο ο κο ο ο ον ^{Δι} την α ει μα κα α ρι ι
ϝον και πα α να μω ω ω ω μη η η η τον ^{Δι}
^{Πα} και μη τε ε ρα του Θε ε ου ου η η μω ω
ων ^{Δι} την τι μι ω τε ε ρα αν τω ω ωων Χε
ρϝ ϝ βι ιμ και ε εν δο ο ξο ο τε ε ε ε

Πα
 ραν α συγ κρι ι ι ι τως τω ων Σε ε ρα α
 φι ι ι ιμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε
 ον Λο ο ο ο γον τε ε κϛ ϛ ϛ ϛ σα α α
 Δι
 αν την ο ον τω ω ως Θε ε ο ο το ο ο ο
 Πα
 κον σε ε ε ε με γα α λυ υ νο ο με ε ε
 κρατ.
 ε ε ε ε ε εν

Συνετέθη κατ' έτος , α ϥ πδ ' , Ίανουαρίου κγ ' , έν τινι Goody's.
 Άντεγράφη , α ϥ 4 γ ' , Δεκεμβρίου δ ' , έν τή ήμέρα τών κατά κόσμον
 γενεθλίων μου. I.A.

Άξιον έστιν, παρ' έμου Ίωάννου, κατά τò ύφος τών νεωτέρων.

Ήχος 4 Πα ρ

Πα
 Α ξι ι ον ε ςι ι ιν ω ω ως α α
 Δι
 λη θω ω ως μα κα ρι ι ζει ει ν σε ε ε
 Πα Μ Πα
 τη η η η ην Θε ο ο ο το ο ο ο κον την
 Δι
 α α ει μα κα α α ρι ι ι ι ζον και αι
 Πα
 πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε ε ε
 Μ Πα
 ε ε ε ε ε ρα α α τϛ ϛ Θε ε ϛ ϛ ϛ
 Δι
 ϛ ϛ η η η η μων τη η ην τι ι μι ω

τε ε ε ε ραν τω ων Χε ρσ ς βι ιμ
 και αι ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συγ
 κρι ι ι ι ι ι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε
 ε ε ε ρα α α α φι ι ιμ τη ην α α
 δι α φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο
 ο γο ο ο τε ε ε κσ ς ς ς σαν την
 ο ο ον τω ως Θε ο το ο ο ο κο ο ον
 σε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε γα α λυ υ υ
 υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

εν

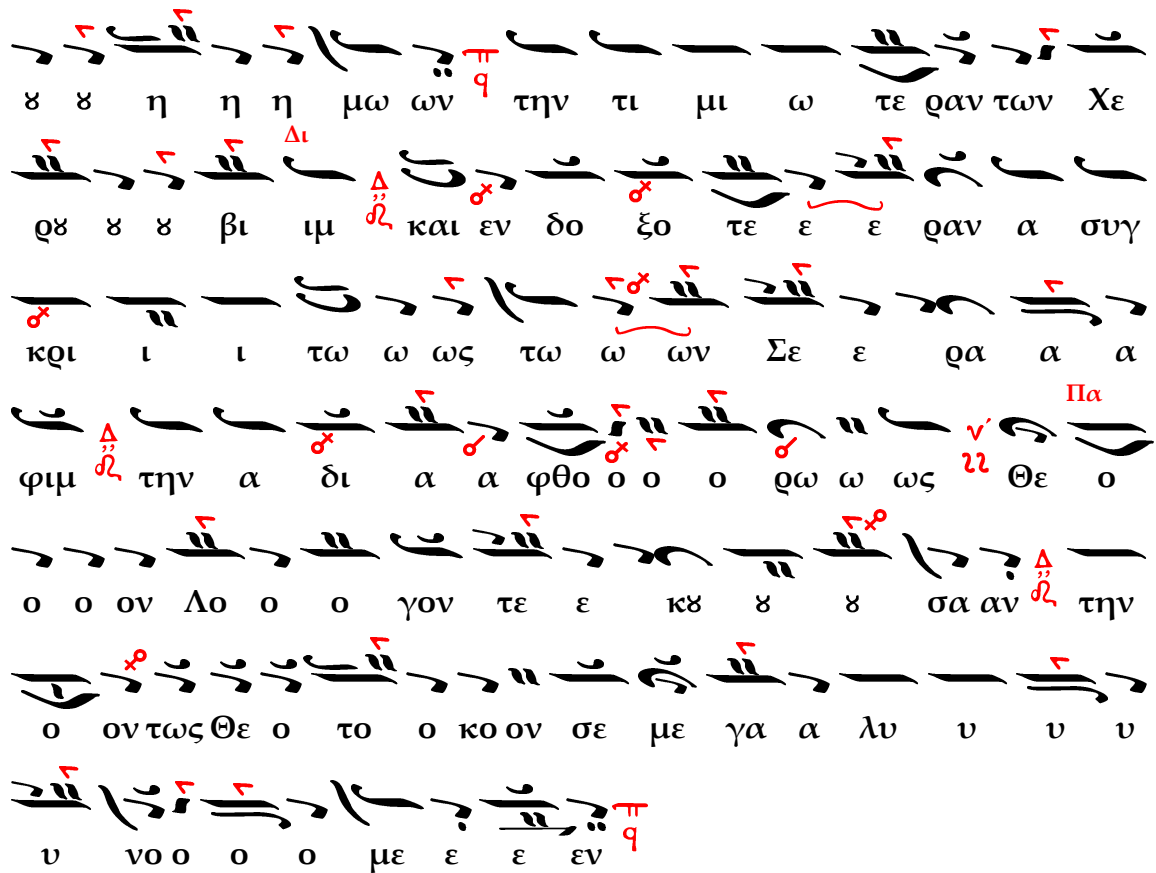
(κθ' Ιουλίου - δ' Αύγ. , βδ', Ι.Α.)

Παντάνασσα Πανύμνητε, προνοία μητρική
 τούς σούς ύμνουντας φύλαττε τούς έν Άμερικη.

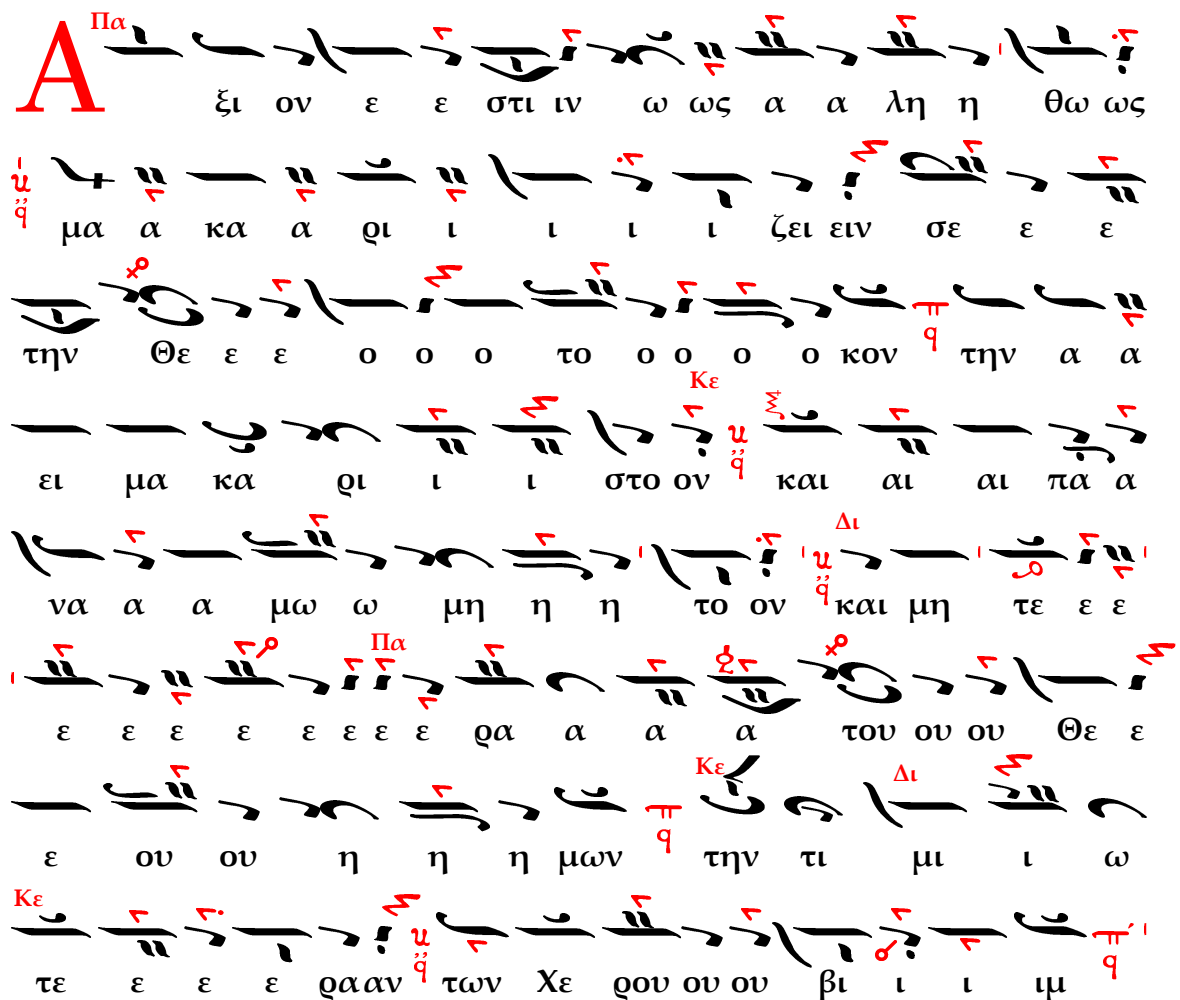
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου († 1822)

Ἦχος Πα ϕ

A ξι ον ε στι ιν ως α λη η η θω ως
 μα κα ρι ζει ει ν σε την Θε ο ο το ο ο ο κο ο ν
 την α ει μα κα α ρι ι στον και πα να μω
 μη η η τον και μη τε ε ρα α τσ ς Θε ε ε ς

 ς ς η η η μω ων την τι μι ω τε ραν των Χε
 ρς ς ς βι μι και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ
 κρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α α
 φμι την α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο
 ο ο ον Λο ο ο γον τε ε κς ς ς σα αν την
 ο ον τως Θε ο το ο κον σε με γα α λυ υ υ υ
 υ νο ο ο ο με ε ε εν

Νεκταρίου Βλάχου. Ἦχος Πα ρ

A ξι ον ε ε στι ιν ω ως α α λη η θω ως
 μα α κα α ρι ι ι ι ι ζει ειν σε ε ε
 την Θε ε ε ο ο ο το ο ο ο κον την α α
 ει μα κα ρι ι ι στο ον και αι αι πα α
 να α α μω ω μη η η το ον και μη τε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α του ου ου Θε ε
 ε ου ου η η η μων την τι μι ι ω
 τε ε ε ε ραν των Χε ρου ου ου βι ι ι μι

και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα α α α αν α συγ κρι ι ι ι ι τω ω ως
 τω ω ων Σε ε ρα α α φι ι μ τη ην α δι ι
 α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ως
 Θε ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε κου ουου ου ου
 σαν την ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ως Θε ο
 το ο ο ο ο κο ο ο ον Σε ε ε ε ε ε με
 ε γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε εν

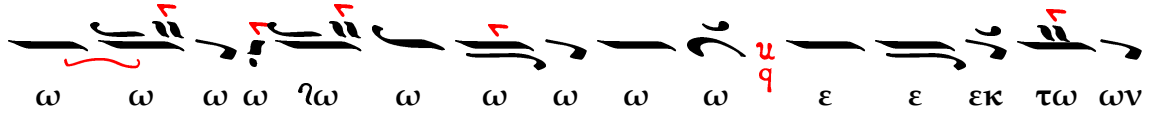
Κοινωνικόν. Μπαλασίου Ἱερέως τοῦ Νομοφύλακος (13^{ος} αἰών).

Ἦχος ♯ Κε δ

A Πα Δι Κε Πα
 ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει
 ε ε ε το ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι το
 ον κυ υ υ υ υ υ ρι ο ο ο ον ε ε

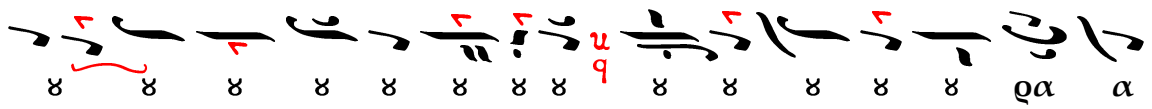

ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

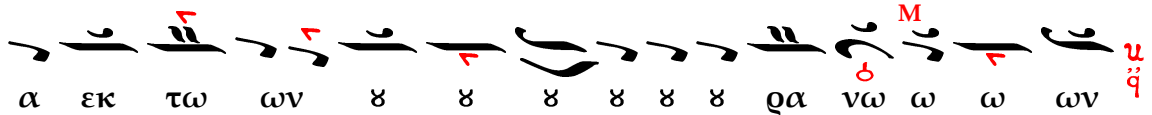
^{Κε}
ε ε ε ε ε υε ε ε εκ τω ω ω ω

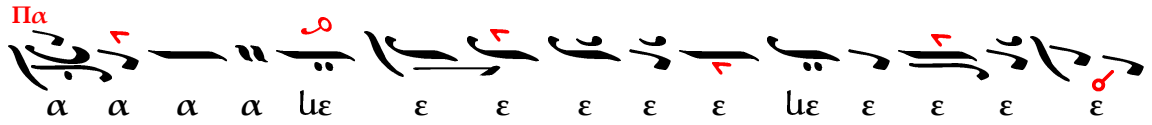

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ε ε εκ τω ων

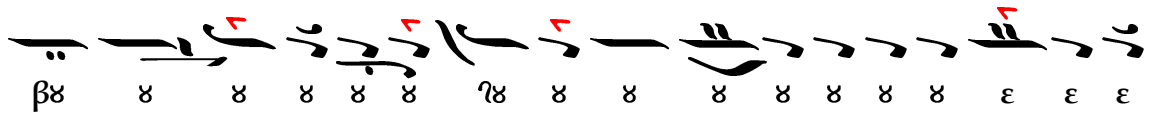

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ε εκ των υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρα α

α εκ των υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρα νω ω ω ων

^{Πα}
α α α α υε ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε

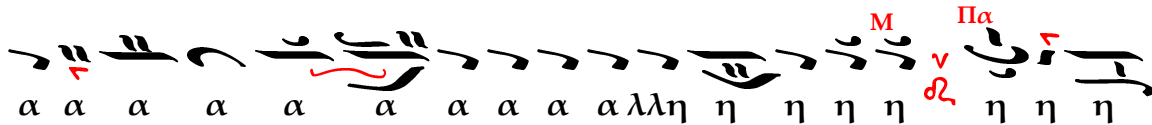

βυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ε ε ε

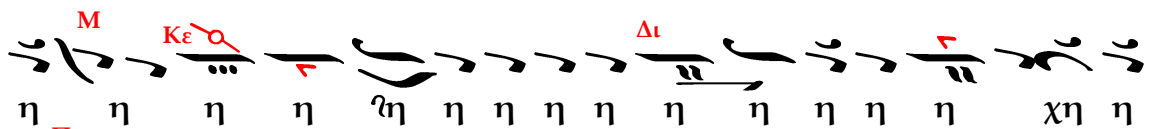

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υε υα α α α α α α

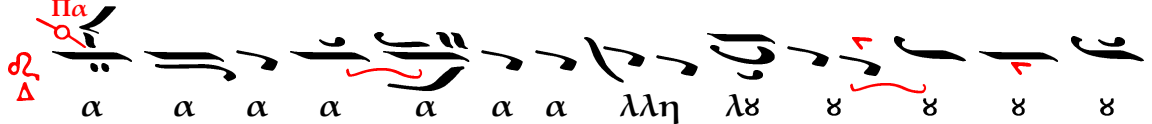

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υα α α α α α α

^{Κε}
λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε γε ε ε

^{Πα}
υε ε ε ε ε ε υα α α α α α α α α α α α α α

^Μ
α α α α α α α α α α λλη η η η η η η η η η

^Μ
η η η η η υη η η η η η η η η η η χη η

^{Πα}
α α α α α α α λλη λυ υ υ υ υ υ

Ἦχος Δι-θ

Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ο ο ο ο
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως ος Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν ος ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων ος με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ος

Α λλη λᾰ ἰ α Α λλη λᾰ ἰ α Α λλη

λᾰ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ἰ η το ο νο μα Κυ ρι ὄ ευ λο γη με

νον α πο τᾰ νυν και ε ως τᾰ αι ω ω νος (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ὄ ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τᾰ νυν και ε ως

τᾰ αι ω ω νο ο ος